

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRĂILA
SECTIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
Sentința Nr. 600/2012/Fca
Sedința publică de la 2012
Completul compus din:
PREȘEDINTE
Grefier

Pe rol pronunțarea asupra cauzei în contencios administrativ și fiscal privind pe contestatoarea SC SRL cu sediul în Brăila, Bld. , nr. în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1, având ca obiect anulare act de control taxe și impozite.

Dezbaterile orale ale cauzei și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de 01.02.2012 și au fost consemnate în încheierea de ședință din acea dată care face parte integrantă din prezenta când instanța având nevoie de timp pentru a amânat pronunțarea cauzei la data de 8 februarie 2012 și apoi la 13 februarie 2012.

In urma deliberării instanța a pronunțat următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii în contencios administrativ de față;
Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. /2011
reclamanta SC SRL Brăila a solicitat anularea deciziei nr. 82/ .2011 emisă de părâta DGFP Brăila și a deciziei de impunere nr. 1010 întocmită în baza raportului de Inspecție Fiscală nr. 1010 în contradictoriu cu aceasta .

În motivarea contestației arată că decizia nr. 82/ 2011 emisă de părâta DGFP Brăila i-a fost respinsă contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. 1010 întocmită în baza raportului de Inspecție Fiscală nr. 1010 prin care s-a stabilit în sarcina sa obligația de a plăti suma de lei din care lei tva calculată suplimentar de plată și lei cu titlu majorări de întârziere aferente tva calculată suplimentar de plată . Arată că în mod greșit s-a stabilit această datorie, prin interpretarea eronată a dispozițiilor legale privind tranzacțiile care au scop economic. Arată că tranzacțiile pe care le-a derulat în perioada (.2007- .2010 cu trei agenți economici ce au fost caracterizați de organele fiscale ca având un comportament de tip fantomă s-au făcut în scop economic, existând în materialitatea lor. Arată că atât SC. SRL SC. (SRL și SC. ti sunt contribuabili de bună credință ce se supun

reglementărilor fiscale. De altfel și societatea reclamantă este un contribuabil de bună credință și fiind cumpărător de rulmenți de la aceste societăți, în această calitate nu i se pot impune mai multe obligații decât cele impuse de contract/factură deoarece responsabilitatea înregistrării în scopuri de tva revine persoanei impozabile care realizează livrări de bunuri - vânzătorului conf. art. 153 C. fiscal. Solicită admiterea contestației și anularea actelor administrativ fiscale atacate. Depune înscrisuri.

Legal citată pârâta DGFP Brăila depune întâmpinare arătând că acțiunea este nefondată urmând a fi respinsă. Arată că niciunul dintre argumentele contestatoarei nu se verifică, cele trei societăți cu care a tranzacționat aceasta nu sunt contribuabili corect respectiv SC. SRL a fost declarată inactivă din 2009 încrât nu a depus declarațiile lunare / trimestriale, SC.

SRL nu a depus deconturile lunare și de tva și declarațiile obligatorii pt. și a fost declarată inactivă 2009, iar SC.

SRL București nu și-a respectat întrutotul obligația de a depune declarațiile pe trimestru atât cu privire la tva cât și la impozitul pe profit. De aceea analizând întreaga activitate a acestora a constatat că au un comportament de tip fantomă. Pe de altă parte nici societatea contestatoare nu este un bun contribuabil încrât nu a înscris declarația informativă cod 349 achiziția de rulmenți de la SC. SRL nu a plătit decât parțial rulmenții cumpărăți de la SC. SRL cu numerar și nu a înscris declarația informativă cod 349 achiziția de rulmenți. Mai arată că toate tranzacțiile cu SC. SRL Timiș au fost realizate cu același mijloc de transport care era în imposibilitate fizică de a efectua două transporturi în aceeași zi la diferență foarte mică de timp din jud. la Brăila. Așa fiind verificând justețea documentelor, facturi emise de acești agenți economici , organul fiscal a constatat că tranzacțiile cuprinse în acte nu au existat în materialitatea lor, nu s-a făcut dovada colectării tva conform art. 136 C fiscal și în consecință au refuzat dreptul de deducere al tva contestatoarei. Se mai arată că dreptul de deducere al tva nu se reduce la prezenta doar o factură în original ci la analizarea concretă a tranzacțiilor economice. Astfel, conform OMEF 702/2007 persoanele impozabile înregistrate în scopuri de tva sunt obligate să declare toate livrările de bunuri, prestațiile de servicii și achizițiile de bunuri, de la toate persoanele impozabile înregistrate în scopuri de tva. Ori, aceste declarații nu au fost date de contestatoare.

În cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

Tribunalul analizând întregul material probator administrat în cauză constată că nu este întemeiată contestația formulată de reclamantă urmând a fi respinsă ca nefondată. Astfel se reține că reclamanta nu a făcut dovada că tranzacțiile efectuate cu cele trei societăți caracterizate de organul fiscal ca având comportament de tip fantomă au existat în materialitatea lor. Astfel, atât SC. SRL cât și SC. SRL au fost declarate inactive datorită neîndeplinirii obligațiilor fiscale . Este adevărat că neîndeplinirea obligațiilor fiscale este imputabilă contribuabilului respectiv dar în acest caz se constată și culpa reclamantei care în legătură cu cele două societăți nu a înscris declarația informativă cod 349 achiziția de rulmenți de la SC. SRL nu a plătit decât parțial rulmenții cumpărăți de la SC.

SRL cu numerar și nu a înscris declarația informativă cod 349 achiziția de rulmenți de la această societate. Mai arată că toate tranzacțiile cu SC. SRL au fost realizate cu același mijloc de transport care era în imposibilitate fizică de a efectua două transporturi în aceeași zi la diferență foarte mică de timp din jud. la Brăila. De asemenea nu a plătit decât parțial rulmenții cumpărăți de la SC. București

cu numerar. Așa fiind, în mod corect organul fiscal a refuzat la deducere tva-ul aferent facturilor emise de aceste trei societăți apreciind că aceste facturi nu sunt documente justificative întrucât nu au evidențiat tranzacțiile în materialitatea lor. În consecință, în mod corect s-a emis decizia de impunere nr. 2010 întocmită în baza raportului de Inspecție Fiscală nr.

.2010 și s-a stabilit în sarcina reclamantei obligația de plată a sumei de lei din care lei tva calculată suplimentar de plată și lei cu titlu majorări de întârziere aferente tva calculată suplimentar de plată.

În consecință în baza art. 218 C.p.fiscală contestația va fi respinsă ca nefondată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRÂȘTE

Respinge ca nefondată contestația formulată de contestatoarea SC SRL cu sediul în Brăila, Bld. nr. , în contradictoriu cu părâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE, cu sediul în Brăila, str.Delfinului, nr.1.

Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică de la 2012
Președinte Grefier

Tehnored.